sygn. akt: **D 2/21**

ORZECZENIE

dnia (…) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodniczący: radca prawny **Tomasz Grabek**
Sędziowie: radca prawny **Bożena Bielecka - sprawozdawca**
radca prawny **Teresa Silmanowicz**

Protokolant: aplikant radcowski Aleksandra Zawiślak

w obecności **Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** radcy prawnego **Patrycji Kozłowskiej-Kalisz**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (…)r.

sprawy radcy prawnego (…), urodzonego dnia (…)r. w (…), syna (…), zamieszkałego, (…)

obwinionego o to, że:

w dniu (…)roku w (…), złożył osobie pełniącej funkcję publiczną – komornikowi skarbowemu w Pierwszym Urzędzie Skarbowym w (…), pełniącemu funkcję (…), obietnicę udzielenia korzyści majątkowej w postaci bliżej nieustalonych kwot pieniędzy, mającą stanowić część wynagrodzenia prowizyjnego radcy prawnego w postępowaniach podatkowych zakończonych decyzją skutkującą zwrot zapłaconego lub wyegzekwowanego podatku z tytułu nieujawnionych źródeł przychodu, w celu skłonienia go do naruszenia przepisów art. 294 § 1 - § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jednolity – Dz. U. z 2012 r., poz. 749) oraz art. 1, 23, 26, 27 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o ochronie danych osobowych (tekst jednolity – Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926), mającego polegać na ustaleniu – w oparciu o dostępne w Pierwszym Urzędzie Skarbowym w (…) aplikacje podatkowe – a następnie przekazaniu wykazu zawierającego podlegającej ustawowej ochronie dane podatników z obszaru właściwości Pierwszego Urzędu Skarbowego w (…), którzy byli uprawnieni do występowania z wnioskami o wznowienie postępowań podatkowych w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 lipca 2013r. – sygn. akt SK 18/09, odnoszącym się do niekonstytucyjności przepisów mówiących o ustalaniu przychodów z nieujawnionych źródeł, w celu umożliwienia mu inicjowania i występowania w tych sprawach w charakterze pełnomocnika, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 229 § 3 k.k. wg. brzmienia Kodeksu karnego sprzed zmiany ustawą z dnia 20 lutego 2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to przestępstwo został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego (…) w (…) z dnia (…)r. w sprawie sygn. akt (…),

- tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 5/2007 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007 r. w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (tekst jednolity: Uchwała Nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu

jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego)

uznaje obwinionego r. pr. (…)**winnego tego, że:**

w dniu (…)roku w (…), złożył osobie pełniącej funkcję publiczną – komornikowi skarbowemu w Pierwszym Urzędzie Skarbowym w (…), pełniącemu funkcję (…), obietnicę udzielenia korzyści majątkowej w postaci bliżej nieustalonych kwot pieniędzy, mającą stanowić część wynagrodzenia prowizyjnego radcy prawnego w postępowaniach podatkowych zakończonych decyzją skutkującą zwrot zapłaconego lub wyegzekwowanego podatku z tytułu nieujawnionych źródeł przychodu, w celu skłonienia go do naruszenia przepisów art. 294 § 1 - § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jednolity – Dz. U. z 2012 r., poz. 749) oraz art. 1, 23, 26, 27 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o ochronie danych osobowych (tekst jednolity – Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926), mającego polegać na ustaleniu – w oparciu o dostępne w Pierwszym Urzędzie Skarbowym w (…) aplikacje podatkowe – a następnie przekazaniu wykazu zawierającego podlegającej ustawowej ochronie dane podatników z obszaru właściwości Pierwszego Urzędu Skarbowego w (…), którzy byli uprawnieni do występowania z wnioskami o wznowienie postępowań podatkowych w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 lipca 2013r. – sygn. akt SK 18/09, odnoszącym się do niekonstytucyjności przepisów mówiących o ustalaniu przychodów z nieujawnionych źródeł, w celu umożliwienia mu inicjowania i występowania w tych sprawach w charakterze pełnomocnika, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 229 § 3 k.k. wg. brzmienia Kodeksu karnego sprzed zmiany ustawą z dnia 20 lutego 2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to przestępstwo został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego (…)w (…) z dnia (…)r. w sprawie sygn. akt (…),
- tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 5/2007 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007 r. w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (tekst jednolity: Uchwała Nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego)
i za to:

I. Na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych wymierza Obwinionemu karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na czas 2 lat i 3 miesięcy.

II. Na postawie art. 65 ust. 2b ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych wymierza Obwinionemu zakaz wykonywania patronatu na okres 3 lat.

III. Na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądza od Obwinionego radcy prawnego (…)na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 1600 zł (słownie: jeden tysiąc sześćset złotych).

Przewodniczący	Członkowie	
Tomasz Grabek	Bożena Bielecka	Teresa Silmanowicz

Uzasadnienie

Na rozprawie dnia (…)r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie rozpoznał sprawę z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie o ukaranie radcy prawnego (…)obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 5/207 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007 r. (tekst jednolity: Uchwała Nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu Kodeksu Etyki Radcy Prawnego).

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, ustalił co następuje:

W dniu (…)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (zwanej dalej OIRP w Lublinie) wpłynęło pismo Zastępcy Prokuratora Okręgowego w (…) zawiadamiające Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie o nadzorowaniu przez Prokuraturę Okręgową w (…) postępowania przygotowawczego prowadzonego przez Delegaturę Centralnego Biura Antykorupcyjnego w (…) przeciwko radcy prawnemu (…).

Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie w dniu (…)r. r. wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, w zw. z art. 6 i art. 19 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W uzasadnieniu postanowienia Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie wskazał, iż Prokuratura Okręgowa w (…) powiadomiła OIRP w Lublinie, iż nadzoruje postępowanie przygotowawcze prowadzone przez Centralne Biuro Antykorupcyjne przeciwko radcy prawnemu (…), podejrzanemu o przestępstwo z art. 229 § 3 k.k. sygn. akt lDs. (…).

W dniu (…)r. do Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP wpłynęło pismo Prokuratury Okręgowej w (…), informujące o zakończeniu postępowania przygotowawczego i skierowaniu aktu oskarżenia przeciwko radcy prawnemu (…).

W dniu (…)r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie wydał postanowienie sygn. akt: RD-(…)o zawieszeniu dochodzenia do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego.

W dniu (…)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło pismo radcy prawnego (…)w którym wniósł o zawieszenie uprawnienia do wykonywania zawodu radcy prawnego oraz zmianę jego osoby jako pełnomocnika z urzędu, jak również zmianę jego jako patrona dla aplikanta radcowskiego.

W dniu (…)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynął odpis wyroku Sądu Rejonowego (…)z dnia (…)r. sygn. akt (…)oraz odpis wyroku Sądu Okręgowego w (…) z dnia (…)r. sygn. akt. (…).

Zgodnie z wyrokiem Sądu Rejonowego (…)z dnia (…)r. sygn. akt (…)radca prawny (…)został uznany winnym tego, że: w dniu (…)r. w (…), złożył osobie pełniącej funkcje publiczną - komornikowi skarbowemu w Pierwszym Urzędzie Skarbowym w (…), pełniącemu funkcję (…), obietnicę udzielenia korzyści majątkowej w postaci bliżej nieustalonych kwot pieniędzy, mającej stanowić część wynagrodzenia prowizyjnego radcy prawnego w postępowaniach podatkowych zakończonych decyzją skutkującą zwrot zapłaconego lub wyegzekwowanego podatku z tytułu nieujawnianych źródeł przychodu, w celu skłonieni go

do naruszenia przepisów art, 294 § 1 - § 3 ustawy z dnia 29 sieipnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (tekst jednolity - Dz.U. z 2012r. poz. 749) oraz art. 1,23, 26,27 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. O ochronie danych osobowych (tekst jednolity - Dz.U. z 2002r. Nr 101, poz. 926), mającej polegać na ustaleniu - w oparciu o dostępne w Pierwszym Urzędzie Skarbowym w(…) aplikację podatkowe - a następnie przekazaniu wykazu zawierającego podlegające ustawowej ochronie dane podatników, którzy byli uprawnieni do występowania z wnioskiem o wznowienie postępowań podatkowych w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 lipca 2013r. - sygn, akt SK 18/19, odnoszącym się do niekonstytucyjności przepisów mówiących o ustaleniu przychodów z nieujawnionych źródeł, w celu umożliwienia mu inicjowania i występowania w tych sprawach w charakterze pełnomocnika tj. o czyn z art. 229 § 3 kk. Na podstawie art. 41 § 3 kodeksu karnego w stosunku do radcy prawnemu (…)został orzeczony zakaz wykonywania zawodu radcy prawne na okres 3 lat. W dniu (…)r. Okręgowy Sąd w Lublinie (…)utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego (…)z dnia (…),

W dniu (…)r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie wydał postanowienie sygn. akt: RD (…)o podjęciu zawieszonego dochodzenia wobec powzięcia informacji, iż w przedmiotowej sprawie karnej przeciwko radcy prawnemu (…)zapadł prawomocny wyrok.

W dniu (…)r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie sporządził postanowienie o przedstawieniu radcy prawnemu (…)zarzutu. Obwinionemu przedstawiono zarzut, że w dniu (…)r. w (…), złożył osobie pełniącej funkcje publiczną - komornikowi skarbowemu w Pierwszym Urzędzie Skarbowym w (…), pełniącemu funkcję (…), obietnicę udzielenia korzyści majątkowej w postaci bliżej nieustalonych kwot pieniędzy, mającej stanowić część wynagrodzenia prowizyjnego radcy prawnego w postępowaniach podatkowych zakończonych decyzja skutkująca zwrot zapłaconego lub wyegzekwowanego podatku z tytułu nieujawnianych źródeł przychodu, w celu skłonieni go do naruszenia przepisów art. 294 § 1 - § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (tekst jednolity - Dz.U. z 2012r. poz. 749) oraz art. 1,23, 26,27 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. O ochronie danych osobowych (tekst jednolity - Dz.U. z 2002r. Nr 101, poz. 926), mającej polegać na ustaleniu ~ *w* oparciu o dostępne w Pierwszym Urzędzie Skarbowym w (…) aplikację podatkowe - a następnie przekazaniu wykazu zawierającego podlegające ustawowej ochronie dane podatników, którzy byli uprawnieni do występowania z wnioskiem o wznowienie postępowań podatkowych w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 lipca 2013r. - sygn, akt SK 18/19, odnoszącym się do niekonstytucyjności przepisów mówiących o ustaleniu przychodów z nieujawnionych źródeł, w celu umożliwienia mu inicjowania i występowania w tych sprawach w charakterze pełnomocnika tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 5/207 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007 r. (tekst jednolity: Uchwała Nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 201Or. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu Kodeksu Etyki Radcy Prawnego).

W dniu (…)r. radca prawny (…)został przesłuchany w charakterze Obwinionego. Nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu przewinienia dyscyplinarnego. Potwierdził, że został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego (…)w(…)w sprawie (…), jednakże przez cały czas trwania tego postępowania nie przyznawał się do popełnienia przestępstwa za które został skazany. Zobowiązał się do przedłożenia wyjaśnień na piśmie w ciągu 14 dni.

W dniu (…)r. do Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie wpłynęły wyjaśnienia radcy prawnego (…), w których podkreślił, że nie przyznaje się do zarzucanych mu czynów. Jedynym dowodem według niego na popełnienie zarzucanego mu czynu są zeznania jego byłego kolegi z dawnej pracy w skarbowości. Z nieznanych mu powodów jego były kolega dokonał fałszywego oskarżenia lub dokonał wadliwej i tendencyjnej interpretacji jego słów. Podkreślił, że nie składał mu żadnej propozycji korupcyjnej i według

niego brak na to jakichkolwiek dowodów, poza jego zeznaniami. Potwierdził jednak, że spotkał się z nim w kawiarni w (…)i poruszał temat związany z niekonstytucyjności przepisów Ordynacji Podatkowej i konsekwencji z tym związanych. Nie kontaktował się z podatnikami w tej sprawie, nie był też pełnomocnikiem w tego typu sprawach. Podkreślił, że zawsze obowiązki radcy prawnego wykonywał z najwyższą starannością, wzorowo i bez zastrzeżeń, jak również to, że stracił bezpowrotnie wielu klientów, co jest dla niego jako radcy prawego bardzo dolegliwe.

W dniu (…). do Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie wpłynęło pismo radcy prawnego (…)w którym wyjaśnił, że wniosek o wymierzenie kary, zwarty w jego piśnie z dnia (…)r. należy traktować jako zapowiedź dobrowolnego poddania się karze zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na czas 2 lat i 6 miesięcy w trybie art. 387 kodeksu postępowania karnego.

W dniu (…)r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie wydał postanowienie o zamknięciu dochodzenia przeciwko radcy prawnemu (…)oraz skierował wniosek o jego ukaranie.

Na rozprawie, w dniu (…)r. przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym OIRP w Lublinie stawił się Obwiniony radca prawny (…)wraz z obrońcą radca prawnym (…). Obrońca Obwinianego zawnioskował o wydanie wyroku skazującego radcę prawnego (…)i wymierzenie kary zawieszania praw do wykonywania zawodu na okres 2 lat i 3 miesięcy oraz obligatoryjny związany z tym zakaz patronatu na okres 3 lat.

Powyższy stan faktyczny Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się aktach sprawy ujawnionych w trybie art. 394 § 2 k.p.k.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawny w Lublinie, zważył co następuje:

W niniejszej sprawie, faktem bezspornym jest to, że obwiniony radca prawny (…)został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego (…)w sprawie (…). Okoliczność ta nie była kwestionowana w toku toczącego się postępowania dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej przyjął ustalenia taktyczne Sądu karnego I instancji. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że materiał dowodowy zebrany w trakcie postępowania daję podstawę do uznania, iż radca prawny (…)dopuścił się popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 5/207 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007 r. (tekst jednolity: Uchwała Nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu Kodeksu Etyki Radcy Prawnego) .

Z normatywnej treści art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wprost wynika, że radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych.

Natomiast, w świetle regulacji Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym . Naruszeniem godności zawodu radcy prawnego jest w szczególności takie postępowanie radcy prawnego, które mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej lub podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego .

W świetle powyższych regulacji, zachowanie radcy prawnego (…)wypełniające znamiona przestępstwa musi być negatywnie ocenione w kontekście obowiązujących radców prawnych przepisów prawa i zasad etyki zawodowej. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stanął na stanowisku, że zachowanie radcy

prawnego godzi w podstawowe wartości zawodu radcy prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po rozpatrzeniu zgromadzonego w niniejszym postępowaniu materiału dowodowego, uznał, że zachowanie radcy prawnego (…)stoi w sprzeczności z godnością zawodu radcy prawnego, jaka wiąże się z wykonywaniem zawodu zaufania publicznego, ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej i podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należytą starannością, uwzględniając profesjonalny charakter działania, a wykonując swój zawód powinien kierować się obowiązującymi przepisami prawa. W niniejszej sprawie czyn Obwinionego został oceniony przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, jako przewinienie dyscyplinarne. Nie ulega wątpliwości, że uznanie winnym popełnienia przestępstwa przez Obwinionego powoduje, że radca prawny popełnia przewinienie dyscyplinarne.

Przypomnieć należy, co znajduje ugruntowane stanowisko w orzecznictwie Sądu Najwyższego, a co jest niezwykle istotne z punktu widzenia odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego, że od każdego członka korporacji radcowskiej wymaga się ponadstandardowego sposobu postępowania, tak w życiu zawodowym jak i prywatnym (postanowienie SN z 19 marca 2019 r., IIDSI 31/18, OSNID 2020, Nr 1, poz. 6.1). Można przyjąć, że zachowanie radcy prawnego powinno być wzorem postępowania dla innych członków danego społeczeństwa. Te wyższe standardy postępowania nałożone na radców prawnych, jako przedstawicieli zawodu zaufania publicznego, wynikają przede wszystkim z konieczności ochrony godności i autorytetu radcy prawnego i korporacji, jako pewnej wartości, z której wyprowadza się wzorcową powinność zachowania (por. wyroku Sadu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2019 r., sygn. akt II DSS 16/18, OSNID 2020, Nr 1, poz. 2.1). Każdorazowo zatem, oceniając zachowanie radcy prawnego należy dokonać weryfikacji, czy jego postępowanie w danych okolicznościach było zgodne z wzorcową powinnością zachowania, która wynika między innymi z określonych norm deontologicznych (postanowienie SN z dnia 14 grudnia 2020 r., sygn. akt II DSI 63/20).

Dbanie o godność zawodu jest jednym z podstawowych obowiązków każdego radcy prawnego. Chodzi tu przede wszystkim o należyte i staranne, zgodne z zasadami etyki, wykonywanie wszelkich czynności związanych ze świadczeniem pomocy prawnej, ale także prawidłowe z punktu widzenia uznawanych standardów zachowania w działalności publicznej realizowanej przez radcę prawnego. Każde niewłaściwe zachowania, które mogą podważać zaufanie społeczeństwa do zawodu radcy prawnego, jako zawodu zaufania publicznego lub które mogłyby zdyskredytować radcę prawnego w opinii publicznej ~ wymagają dokonania odpowiedniej weryfikacji, a radca prawny dopuszczający się uchybianiu godności zawodu, ponosi z tego tytułu odpowiedzialność dyscyplinarną.

Radca prawny wykonuje zawód zaufania publicznego, a więc osoby cieszącej się publicznym zaufaniem, do postępowania której trzeba stosować szczególna miarę sumiennego i rzetelnego działania oraz godnego zaufania. Okręgowy Sąd Dyscypliny podnosi, iż zawód radcy prawnego jest zawodem zaufania publicznego (art. 17 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). W wyroku z dnia 18 lutego 2004r. (sygn. P21/02), Trybunał Konstytucyjny uznał, że zawody zaufania publicznego wykonywane są zgodnie z ich konstytucyjnym określeniem - w sposób społecznie aprobowany, o ile ich wykonywaniu towarzyszy realne "zaufanie publiczne". Na zaufanie to składa się szereg czynników min. przekonanie o zachowaniu przez wykonującego ten zawód dobrej woli, właściwych motywacji, należytej staranności zawodowej.

Podsumowując powyższe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Lublinie uznał radcę prawnego (…)winnego zarzucanego mu czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne. Wobec tak ustalonego stanu faktycznego i prawnego, postępowanie radcy prawnego (…)ocenione zostało jako naganne i zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego adekwatną formą reakcji na stwierdzone przewinienie dyscyplinarne było wymierzenie Obwinionemu radcy prawnemu na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 4 ustawy o radcach prawnych kary zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na czas 2 lat i 3 miesięcy.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, dokonując wymiaru kary wziął pod uwagę wszelkie aspekty przedmiotowej sprawy mające wypływ na wymiar kary. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że wymierzona kara jest odpowiednia do winy radcy prawnego oraz okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w świetle ustalonych okoliczności sprawy na podstawie art. 65 ust. 2b wymierzył Obwinionemu zakazu wykonywania patronatu na okres 3 lat. Radca prawny wykonując obowiązki patrona powinien dołożyć należytej staranności, aby właściwie przygotować aplikanta do wykonywania zawodu, przekazując mu wiedzę i doświadczenie oraz kształtując jego postawę etyczną. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, Obwiniony popełniając zarzucane przewinienie dyscyplinarne, nie może sprawować funkcji patrona, albowiem nie daje on rękojmi należytego wykonywania obowiązków, o których mowa w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego.

Radca prawny swoim zachowaniem i czynami winien stanowić wzór do naśladowania, jako osoba o nieposzlakowanej opinii, zarówno dla osób niezwiązanych z zawodem, jak i przede wszystkim dla młodych adeptów samorządu radcowskiego. Radca prawny jako patron, powinien dołożyć należytej staranności, aby właściwie przygotować aplikanta do wykonywania zawodu, przekazując mu nie tylko wiedzę i doświadczenie, ale co istotne, kształtując jego postawę etyczną.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje swoje oparcie w przepisie art. 70^6 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy o radcach prawnych. Stosownie do tego przepisu w razie ukarania koszty postępowania ponosi Obwiniony.

Mając powyższe na uwadze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie orzekł jak w sentencji.

POUCZENIE:

Na podstawie art. 70^i ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w terminie czternastu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący
Tomasz Grabek

Członkowie
Bożena Bielecka

Teresa Silmanowicz